

Γαίη κακουργουότα. οί γδ στυγμότα, όπι κακώ άμνυον. άλλως. έπαμοσία έστι η δευτέρα κείσας τ' δικασηείου λεγομένη μ' τ' τ' δ' αποκλήραν παρουσίαν. Ως φιλόπολις.] καθό τ' λυμεώνα τ' πόλεως ήμνώατο.

GERARDVS. Υπομνύμων.] ab υπο & άμνυμαι, cuius origo est άμνώ anorme verbum, significat hoc verbum aliquo pratextu puta peregrinationis, vel morbi, causam in aliud tempus re-

Καρ. Μετά τ' έτ' πα Πλούτωνι παρεκασέζετο. Καί ποθ'τα μ'ν δ' η τ' κεφαλής έφ'ήφατο. Επειτα κασταθόν ήμιτύβιον λαβών, Τα βλέφαρα ποείεψισεν. ή Πανάκεια ζ Κατεπέτασ' άπ' τ' κ' κεφαλών φοινικίδι, Καί π'αν τ' σ' ερώπων. έθ' ό θεός έπόπτυσεν. Εξηξάτ'λω ουδ' δύο δ'ράκοντ' έκ τ' νεώ, Υπερφυείς τ' μέγας. Γυ. ώ φίλοι θεοί. Καρ. Τ' έτ'ω δ' υπο τ' φοινικίδ' υποδ'υθ' ήσυχ'η, Τα βλέφαρα ποείελειχον, ώς γε μοι δοκείν. Καί πριν σε κοτύλας έκπιείν οίνου δ'έχα,

Σχόλια. Τ'ω Πλούτωνι.] τ' Πλούτων, Πλούτωνα έπ' πε παζων. ή ότι κ' Πλούτωνα αυτ' υποκοριστίας εκάλεισεν. ως Σοφοκλής Ινάχρ. Πλούτωνος δ' έπέθ'δ'ος, κ' ημ' πάλιν: τοίονδ' έμ'ον Πλούτων' άμεμφίας χ'άειν. άλλως. τ' Πλούτων αυτω λέγουσι. & είκότως τ' αυτ'ον τ'ω Πλούτωνι τ' άδ'λω νομίζουσι. κ' η γδ Ηστοδ'ος φησιν. εύχεσθαι ζ Δίη χ'θονία Δημήτερι ζ' άγνη. εκτελέα β'είθειν Δημήτερος ίερόν άκτώ. Ημιτύβιον,] άντ' τ' ουδ'άειον ράκος ήμισυβέες. λινουώ τί, τ' έμμαχ'είον. κ' η Σαπφώ. ήμιτύβιον σαλάσων. ή δ'ικρωσεν φακίολιον. Επ'ώπτυσεν.] έσύρισεν ίνα σ' δ'ράκοντες έξέλθωσι δηλονότι.

GERARDVS. Πλούτωνι.] Carion sibi ipsi placens, & ob rem feliciter gestam exultans, ridiculè diminutivum finxit, dum Plutum Plutonein vocavit. έφ'ήφατο, thema huius indefiniti, έφατομομαι, quod ab έπ' & άπομομαι componitur. ήμισυβιον, pannus est lineus semitritus, linteolum. Pollux legit (si modo mendum non subest) ήμισυβιον, qui idem ait hoc nomen vocari καψιδρώτιον, id ipsumque esse, quod ουδ'άειον dicitur. κατεπέτασε à καταπεταγνύω verbo anormi & composito. φοινικίδι. Purpureæ vestes vocantur ελουργίδες, πορφυρίδες, φοινικίδες. volunt tamen φοινικίδα colorem phæniceum magis referre, id est, sanguineum. Propterea Lacedæmō nij dicuntur in bello vsi φοινικίδι, quæ sanguini quoniam concolor erat, si quem vulnerari contingebat, & sanguinem per vestem defluere, aspectus vulnerati, ob coloris similitudinem, facile fallebatur, nec visus sanguinis metum illi incutiebat. Et hoc tempore familiare est iis qui οφθαλμία laborant, serico rubro, oculos subinde purgare έπόπτυσεν. Factitivum verbum est ποππύζω, significat enim identidem πύ, πύ, πύ, proferre. Ad equos indomitos demulcendos pertinere volunt, pro sibilare, & quouis sono quodcunque animal pel-

licere ponitur. Σχόλια. Εξηξάτ'λω ουδ' δύο δ'ράκοντες.] κοινώς μ'ν πάσι τοίς ήρωσι δ'ράκοντες παρετίθειλο. έξαιρέτως ζ τ'ω Ασκληπιαδ' δ'ράκοντες ζ λέγονται δ'ότ' τ' δ'έρκω. ό έστ' βλέπω. έξυδ'ερκ'ές γδ τ' ζών, άνιέραται ζ τ'ω Ασκληπιαδ', έπειδ' ή τ'ο γ'ήρας δ'ασοβάλλει. κ' η ή ίατρικ'ή ζ φυλάτ'ει

A iicere, qui mos est calumniatorum, & subterfugientium. Hoc ait Aesculapius, si in concionem venire non potes, vbi tu oraturus eras, liberabo te, & quo minus illic sis, faxo vt omnes intelligant. dignum esse te, qui iureiurando dilatione postules & impetres. φιλόπολις publicæ tranquillitatis amator: qui vrbis statum quietum esse cupit, impuris ciuibus exturbatis.

CA. Digressus ab hoc, mox Pluto affedit: ac manu B Caput primum tractare cepit: postea Mundo & nitenti palpebras sudario Absterfit: Panacea autem rubro serico Caput obuelavit, & omnem faciem. Post Deus Signa dedit sibilo: tum serpentes duo E templo profiluerunt, magnitudine Insuperata conspicui. MV. Dý boni.

CA. Illi sub rubrum sericum, placide admodum C Subibant, & (quantum ego conijcio) palpebras Circum lingeant. Ibi, priusquam tu decem

φύσει τ'ο νέον έξωθού(α) τ'ά νοσήματα. B ISETVS. Εξηξάτ'λω] ποθ' τ'ο έξαίαιεν, ό έστ' μεθ' ήρ'ης, & βίας φέρεσθαι, & άλλ'εσθαι. ό πορότερος άδ'εισος, έξήξ'εα, κ' η κ' σωαίρισεν έξήξ'εα, όθ'εν τ'ο δ' υϊκόν σ'εϊτον πρόσωπον έξήξ'εάτ'λω. ε' ή Γραψ'ης έξήξ'εάτ'λω άνευ τ' υπογραφομ'ών, γ'ίνεσθαι λέξεις ποθ' τ'ο έξήκω, έξήξ'ω, τ'ο έξέρχομαι.

D GERARDVS. Εξηξάτ'λω, duale est ab έξαγομαι. δ'ράκοντε. Serpentes Aesculapio sacros esse omnes quidem sentiunt, sed non vno modo, & eadem ratione. Alij, quod serpens quotannis reiuuenescat, & bis ferè in anno, Vere scilicet atque autumnο λεβηείδ'ε. i. pellem suam à capite vsque ad caudam exuat. Aesculapio autem maximo medico maximè id conuenire, vt qui depulsis hominum morbis, homines quodammodo in iuuentutem & pristinum statum reducat. Sunt qui ideo illis preesse credant, quod serpentes inter omnia animantium genera, acerrimè intueantur. Vnde & prouerbio homines perspicacissimos, όφ'ως όμμα. i. serpentis oculum vocant. Et δ'ράκοντες dicuntur δ'ότ' τ' δ'έρκειν. ή à videndo. Denique potius censent angues Aesculapio sacros, quod huic animali multa remedia insint. Quale hoc fuerit, contra omnium serpentiu ictus, quauis etiã insanabiles, exta serpētū vulnere imposita auxiliari. Et hoc, Eos qui viperæ icur costū hauserint, nūquã postea feriri à serpēte. εν τ' νεώ. Adparet hinc eos qui opis gratia ad Aesculapiū veniebāt, nō in tēplo, sed in vestibulo τ'επλι, & porticu decumbere cōsueuisse. νεώ, Atticus genitiuus, communis enim esset ναού. Ιέτω, duale ad δ'ράκοντε refertur, vt υποδ'υώτε participium ab υποδ'υμι subeo υποδ'υομαι.

Σχόλια. Ως γ'έ μοι δοκείν.] καλώς τ'ο έμοι δοκείν. ε' ζ γδ έώρα αυτ'ους έσω τ' φοινικίδ'ος όντας. Καί πριν σε κοτύλας] ώς ε' έλεγεμ. πριν πτύσαι, κοτύλη ζ έδ'ος μέτρ'ε, ό νεώ καλ'είται ήμιξ'έσιον. άλλως. σηάπ'λει τ'ας γυνάμ'εας ως μεθ'ουό(α)ς δ'εόν ουδ' είπείν, πριν είπείν σε λόγον ένα, έπει πριν εκπιείν κοτύλας οίνου δ'έχα.

B ISET. Κοτύλας] Απολλ'όδ'ωρος κ' η τ'ον Αθ'ήναμον λέγ'ετ' κοτύλλω έπ'ποληρίσ' τι γ'ήμος ύψ'ηλ'όν. & ε' γ' κοίλον. πάν ζ τ'ο κοίλον κοτύλλω εκάλεον οί παλαμοί. & τ'ο έξήξ'ε.